

A 73 éves párttitkár

Előtte fakó színű kék kötény, ellenzős sapka árnyékolja vékony arcát, ősz bajszát. Alacsony természetének szíjas izmú karjával egy alakuló hordozható cserépkályha belsejébe rakja a samottéglát. Aztán megáll, mert szólítják és hívják őt, Ilia Istvánt, a legöregebb szegedi cserépkályhást, keramikust.

Mindig szívesen

— Mindjárt visszajövök — mondja a fiatal Takács Józsefnek és ezzel már fűrgő lépdel kifelé az udvarra, akárcsak egy tizenhat éves legény. Nemsokára azonban visszazúg a kályha belsejébe, de amikor megszólal, gyorsan sorjázni kezdi egymásután szavai. Ahogy mondani szokták, kisujjában a szakma és ha mások nem, hát munkatársai tudják is ezt róla a szegedi Tűzhely és Cserépkályhakészítő Szövetkezetben.

Pár szót váltott Takács Józseffel — ő 1956 óta kályhás — és kéredezem, hogy az öreg mester ad-e olykor útigazítást. Azt mondja:

— Mindig szívesen átadja, amit tud. Ha bármiről is kérdezzük, igen készségesen felel. Nincs itt szakmai féltékenység.

Csakugyan így van. Dolgoznak itt fiatal tanulók is, akiknek jó szándékkal ad néhány szakmai tanácsot, vagy figyelmezteti őket, ha valami éppen nem stimmel. Köszönik is ezt, bár néha a fiatal kor hajlamára és elrugaszkodásra és ennek nyomában az „okoskodás” jár. Így van ez az életben. Ilia István meg jól ismeri az életet és tudja, hogy nem sima az útja. Kezemunkája, a cserépkályha, meg a kerámia, ki tudná, hogy házbán áll? Diszes és sima vonalú cserépkályhát egy életlen át sokat épített. S mennyi szoba díszé a sokféle kerámiai tárgy?

A munka szeretete

— Nemcsak én, hanem apám, meg a nagyapám is agyaggal bánt, fazekasok voltak — mondja — és tréfálkozva hozzáfűzi: — Agyag nélkül nem tudok megenni. — Mikor kezdett bántani az agyaggal?

— Nem olyan régen — mosolyodik el hamiskásan — „csak” 57 esztendője. — Milyen idős?

— Pár év elmúlt fölöttem. A 73. éveket taposom... Szinte el sem akarja hinni az ember ezt a nagy időt, hiszen olyan gyors mozgású, olyan jól bírja magát. Szemüveg nélkül dolgozik és a cserépkályhák felső részének

díszítésére kézzel nagyon szép és formás virágmintákat rajzolt. Maga festette rá a színeket is, hogy hadd lássák, mit tudnak a cserépkályhások. A munkában kedvét, örömet leli.

Az ellenforradalom idején, amikor néhány »hazafi« hangoskodására sztrájkoltak — pedig ősz volt és a családoknak télire nagyon kellett a kályha —, ő dolgozott. Ezért a »hazafiak« maguk elé tilták és durván, gorbombán megfenyegették.

Ő pedig, az akkor párton kívüli, idős korával, alacsony természetével ott állt előttük, mondván, hogy munka nélkül megáll az élet; hogy dolgozni nem bűn.

Ráesett a választás

»Nyughatatlan« ember Ilia István. A rosszat, a hibát nem szívleli, s az csak jó, ha ezek ellen emeli fel szavát. Joga és kötelessége ez nemcsak neki, hanem valamennyi dolgozónak itt, a Tűzhely és Cserépkályhakészítő Szövetkezetben és másutt.

Pár éve a szövetkezet vezetői írtóztak a bírálattól, »nehezteltek« érte és kitalálták Ilia Istvánról, hogy »kákán is csomót keres«. Pedig erről nincs szó és az élet is igazolta ezt. Ő és mások is segítő szándékkal tegyenek minél több észrevételt. A gazdasági vezetőknek pedig mindenütt meg kell szivlelniük a jogos tanácsokat.

— A jó szándékú javaslatot — állapítja meg Ilia István és karja előrelendítésével ad nyomatékot szavainak — nem lehet senkibe belefojtani, mert a párt is vigyáz erre, meg nem olyan idők járnak már!

Nemrég pártszervezet alakult a Tűzhely- és Cserépkályhakészítő Szövetkezetben. Jelenleg kis létszámú ez a pártszervezet, mindössze négy tagja van. De mégis pártszervezet és hozzájárul — hozzá is járulhat — a szövetkezet dolgozóinak politikai tájékoztatásához, a munka és az élet előrehaladásához. A pártszervezet és a gazdasági vezetés együttműködése pedig egyik fontos alapját adja itt is az előrelépésnek.

— Biztató az együttműködés — így mondja a párttitkár, aki nem más, mint a 73 esztendő Ilia István elvtárs. Közvetlenül az ellenforradalom után lépett a pártba, azelőtt — ahogy maga is mondja — »párton kívüli kommunista« volt. Ráesett a választás, hiszen nagy élettapasztalatús mindig a szépre, jóra tö-

rekszik. Persze neki is van hibája, azonban kétségtelen, hogy mindig tisztességes szándék vezeti. Gerinces ember.

A cél

Szeged, Csongrád megye és talán az egész Magyarország egyetlen 73 esztendő párttitkára Ilia István elvtárs. Az évek, amelyek a vállára neheznek, nem csökkentik lelkesedését, csupa tűz, amikor a pártszervezetről beszél:

— A mi pártszervezetünk még fiatal, nincs még sok tapasztalatunk. Meglesz azonban ez is. A célunk, hogy a párt politikájának megfelelően jól cselekedjünk dolgozó társainknak.

S az élet rendje szerint Ilia István elvtárs helyébe egyszer majd fiatalabb elvtárs kerül. Addig azonban tisztességgel, becsülettel teljesíti kötelességét.

Mint párttitkár is, s mint cserépkályhakészítő is...

Morvay Sándor

Magyar—román tudományos-műszaki együttműködés

Bukarestben július 9-én aláírták a magyar—román tudományos-műszaki együttműködési bizottság 11. ülésének jegyzőkönyvét.

Országhatáron át — A SZATYMAZI ŐSZIBARACKKAL

A Csongrád megyei AKÖV két „nemzetközi” gépkocsivezetője az első utak élményeiről

Hirt adtunk már arról, hogy július elsejétől a 42. AKÖV két gépkocsija is bekapcsolódott a zöldsegély és gyümölcsexportálásba. A gyorsjárási hűtőteret kocsikon egyszerre két gépkocsivezető teljesít szolgálatot, hogy a gyakran 24 óra alatt, míg az egyik vezet, a másik pihenessen. Most itt állnak előttünk a Szegedről elsőnek külföldre indult gépkocsi »pilótái«, Lőrincz János és Török László. Arcuk még poros, szemük még fáradt a hosszú, kimerítő úttól, kicsit elcsigáztak, de mégis örömmel beszélnek útiélményeikről:

— Nagyon örültünk, amikor megtudtuk, hogy vállalatunk vezetőségének a választása ránk esett. Nem is akartunk hinni egészen addig, amíg át nem adták a nemzetközi jogosítványt és az útlevelet — mondja Török László. Ruhája belső zsebébe nyúl és nagyon óvatosan, vigyázva előveszi a bordókötésű kis könyvecskét és nem kis büszkeséggel mutatja, hogy ezzel az útlevelettel, meg a hozzátartozó nemzetközi jogosítvánnyal milyen sok országba eljuthatnak. Lassan sorolja az országok nevét, hogy minél tovább tartson az örömből.

— Szovjetunió, Csehszlovákia, Lengyelország, Románia, Bulgária, Albánia, Német Demokratikus Köztársaság...

Az első defekt

Aztán előkerül egy térkép és egy kis jegyzetfüzet is. Így követjük nyomon útiélményeiket.

— Szatymazról indultunk és a csehszlovákiai Osztravába mentünk — magyarázza Lőrincz János.

— Szatymazról 60 mázsa őszibarackkal indultunk július 1-én 13.15 órakor. A terv szerint Osztravába kellett érniük július 2-án 12 órára. Azt hittük, ebből sem lesz semmi, mert alig

Közérdekű kérdések:

Hogyan szedik be ezután a rádió és televízió előfizetési díjakat?

Mint arról már lapunk hasábjain beszámoltunk, a közlekedés- és postaügyi miniszter rendelete alapján 1960. július elsejétől kezdődően a rádió és a vezetékes rádió jelenlegi havi díjbeszedési rendszere megváltozik. A lakosság többsége kedvezően fogadta ezt a rendelkezést. Akadnak azonban, akik ezt a kezdeményezést félremagyarázzák. Ezért — kérésünkre — a szegedi postagazgatóság vezetői tájékoztatásul a következőket mondták el:

— A televíziódíjak beszedése továbbra is változatlanul havonta történik. A fent említett rendelet alapján a posta a rádió- és vezetékes rádió előfizetési díjakat nap-tári negyedévenként szedi be. A díjbeszedés minden naptári negyedév utolsó hónapjának első nyolc napja közötti időben történik. Így például az 1960. július-szeptember hónapokra eső 30 forintos, illetőleg vezetékes rádió esetében 18 forintos negyedévi díjat a posta szeptember 1-8 között egy összegben szedi be.

— A rádió- és vezetékes rádióelőfizetők száma ma már meghaladja a kétmil-

liót. Ezért a postának évente mintegy 26 millió rádió-nyugta bemutatását és díjnak beszedését kellett elvégeznie, s így a kezelési költségek aránytalanul magasak voltak. A lakosság kényelmének előmozdítására Bulgária, Románia, Ausztria, Olaszország, Svédország, Anglia stb. tapasztalatai alapján tértek át a negyedéves díjbeszedési rendszerre. Így egyharmadára csökken majd a kezelendő nyugták száma, a felszabaduló munkakörökkel pedig jobbá válik a posta kézbesítő szolgálata.

Nem „üres” a pedagógusok nyara sem

mekre 1 pedagógus — felügyeletével.

Tahiban van egy másik tábor is, az őrsvetőképző, ahol két hétig 140 szegedi iskolás fiú és lány kap üdültetést egybekötött üttörőkiképzést. Sok szegedi iskola egy-egy pedagógusa az ország egy-egy területére kétéhetes kirándulásra vitte tanulóit, közel 400 fiút és lányt. Ötszáz szegedi középiskolás is ezt a lehetőséget választotta. Állami segítséggel és szülői hozzájárulással járnak a Dunántúl és Észak-Magyarország kedves tájait, egy csoport pedig Csehszlovákiába utazik.

Sok pedagógus a nyarat a továbbképzésre használja fel.

A Vácott és Szolnokon nemrégiben megrendezett kéthetes politéchnikai tanfolyamon — a fa- és fém-munkák oktatásának elsajátítására — több szegedi iskola egy-egy pedagógusa is részt vett, ugyanakkor szegedi rajztanárokat is meghívtak az esztendő kéthetes rajztanári továbbképző oktatására.

Ezzel egy időben mintegy száz szegedi pedagógus vesz részt az alsótagozatos tanítói továbbképző tanfolyamon.

Miskolcon a napokban ért véget az ország összes középiskolája igazgatóinak és felügyelőinek tartott megbeszélés-sorozat, amelyen ott volt valamennyi érdekelt Szegedről is. Békés megyében az óvodai felügyelők és vezető óvónők több napos tanfolyamát rendezték meg, amelyre szegedi résztvevőket is meghívtak.

A gyermekotthonok nevelőinek Budapesten rendeznek hatnapos továbbképző tanfolyamot, úgyszintén a történelem, kémia, fizika, magyar irodalom és nyelvészeti munkacsoportvezetőknek is.

ott tartanak szakmai továbbképzést. Ideológiai vonatkozású továbbképzésen pedig mintegy harmincan vesznek részt Szegedről.

Hét szegedi pedagógus utazik hosszabb-rövidebb időre külföldre.

— A Szovjetunióba, a Német Demokratikus Köztársaságba, Csehszlovákiába és Lengyelországba — jutalomútlásra, vagy tanulmányútra. A szegedi pedagógusok nyári programja tehát gazdag és változatos.

Felelőtlen ígéretés

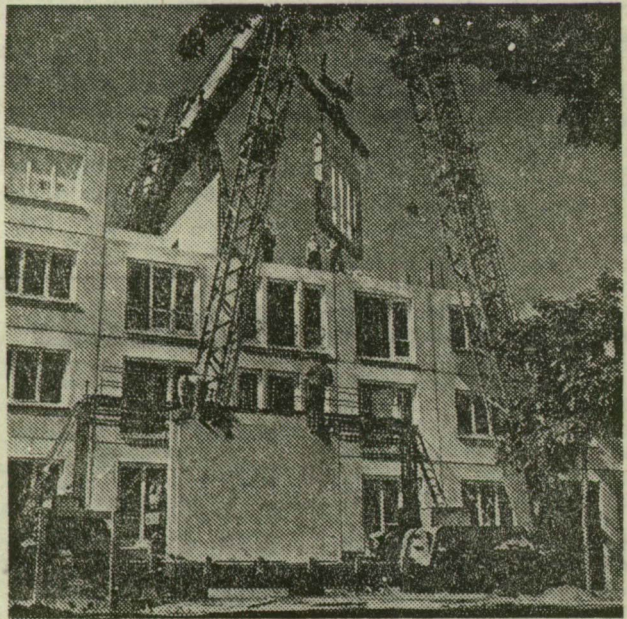
A Délalföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet szeged-óthalmi gazdaságában már három géppel csépelnek. Mérlegek is kellenek a cséplőkhöz, hogy ellenőrizni tudják, mennyi súlyú gabona szalad egy-egy zsákba. Erre korábban is gondoltak gondos gazda módjára és ezért a három mérleget még június 30-án behozták javításra, illetve hitelesítésre a Szegedi Mérlegkészítő és Kazánkovács Kísérleti Szövetkezetbe. Itt ígéretet kaptak, hogy a mérlegekkel kapcsolatos teendőket június végéig elintézik.

Az ígérethöz azonban semmi nem lett és joggal panaszkodnak ezért az óthalmi gazdaságban. Június 27-én újabb ígéretet kaptak az óthalmiak: július 4-re feltétlenül készen lesznek a mérlegek. Nem lettek készen, s így hát megint ígérték, hogy

egy nap múlva, tehát július 5-én minden rendben lesz és mehetnek a mérlegekért. Ezen a napon az óthalmi gazdaságból járművet küldtek a mérlegekért, de üresen mehetett vissza, pedig igen sok dolga lett volna az aratás kellős közepén. Július 7-én megint jármű ment a mérlegekért, mert ez volt az újabb és megint biztosra ígért határidő. A jármű ismét üresen ment vissza Óthalomra, s a mérlegek hiánya késést, gondot okoz a gazdaságnak.

Csak elítélhetjük a Mérlegkészítő és Kazánkovács Ksz felelőtlen ígéretését és az a nemtörődömséget, ahogyan az óthalmi gazdaság mérlegeinek ügyét kezeli. S a legkevesebb, amit most tehetnek az, hogy az anynyi ígéretés után rendszeresen adják át végre a mérlegeket a nagy munkaidőben a gazdaságnak.

VÁROS — futószalagon

Az előre gyártott elemes építkezés világszerte mindinkább terjed, és különösen fejlett a népi demokratikus országokban. A Német Demokratikus Köztársaságban a várostervezés legmodernebb szempontjai alapján előregyártott elemekből szinte futószalagon épül fel egy új város, Hoyelswerda, a híres Schwarze Pumpe olajkombinát munkásai számára. Ez az első olyan város Európában, amelynek minden épületét előregyártott betonelemekből állítják össze.